

prima instanță: Gh. Burdujan
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac
instanța de recurs: Iu. Sîrcu, Iu. Bejenaru, M. Pitic

dosarul nr. 2rhc-39/17

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de către Întreprinderea individuală „Petru Reniță”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „JLC” împotriva Întreprinderii individuale „Petru Reniță” cu privire la încasarea sumei, împotriva încheierii Curții de Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2016, prin care a fost considerat inadmisibil declarat de către Întreprinderea individuală „Petru Reniță”,

c o n s t a t ă:

La data de 11 noiembrie 2015, SRL „JLC” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Petru Reniță” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 18 august 2010, a încheiat cu pârâțul contractul de comodat, prin care s-a obligat să transmită pârâțului în folosință frigiderul Klimascan D400 cu nr. 182681070700171 și nr.182681070700121, iar pârâta s-a obligat să păstreze și să comercializeze doar marfa transmisă de către reclamantă.

Menționează că, în baza actului de predare – primire, a transmis pârâtei frigiderul Klimascan D400 cu nr. 182681070700171 și nr. 182681070700121 în valoare de 500 dolari SUA fiecare, însă pârâta sistematic a încălcat obligația asumată.

Sușține că, ținând cont de faptul că, reclamanta a întrerupt livrarea produselor lactate către pârâtă, reprezentanții săi s-au prezentat la sediul pârâtei pentru a ridica frigiderul, însă au constatat că, frigiderul, care au fost transmise în baza contractului, nu sunt de găsit.

Afirmă că, prin pretenția nr. 271/15 din 06 mai 2015, expediată în adresa pârâtei, a solicitat achitarea în decurs de 7 zile a sumei de 1 000 dolari SUA, care

constituie valoarea frigiderelor Klimascan D400 cu nr. 182681070700171 și nr.182681070700121, însă ultima a lăsat pretenția fără răspuns.

Solicită încasarea de la pârâtă a sumei de 19000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Basarabeasca din 29 februarie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate de la ÎI „Petru Reniță” în beneficiul SA „JLC” suma de 19 000 lei, cu titlu de datorie și cheltuielile de judecată în sumă de 570 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către ÎI „Petru Reniță” și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2016 a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Întreprinderea individuală „Petru Reniță”.

La data de 13 martie 2017, ÎI „Petru Reniță” a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea cererii de revizuire a indicat art. 449 lit. b) CPC, care prevede că, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Menționează că, instanțele judecătorești au interpretat eronat normele de drept material, care reglementează instituția termenului de prescripție extinctivă, nu au argumentat în mod suficient concluziile sale și au adoptat hotărâri nemotivate.

Susține că, instanțele de judecată au încălcat principiul contradictorialității, precum și dreptul său la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 alin. (3) Codul de procedură civilă, care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art. 452 alin. (1) CPC cu art. 444 CPC, care este modificat printr-o Lege posterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților în instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că, circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să fi existat obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, precum și că circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, or, aceste argumente țin de fondul cauzei.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiul invocat în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Întreprinderea individuală „Petru Renița”, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „JLC” împotriva Întreprinderii individuale „Petru Reniță” cu privire la încasarea sumei.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic